

Otwarto korytarze humanitarne Sygnał nadziei dla Europy wysłany z Włoch

Korytarze humanitarne są efektem porozumienia podpisanego przez:

- Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Współpracy Międzynarodowej (Dyrekcja Generalna ds. Włochów żyjących za granicą i polityki migracyjnej)
- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Swobód Obywatelskich i Imigracji)
- Wspólnotę Sant'Egidio, Federację Kościołów Ewangelickich we Włoszech, Kościół Waldensów

Jest to pilotażowy projekt, pierwszy tego typu w Europie, którego główne cele to:

- Zapobieganie podróżom na łodziach przez Morze Śródziemne, które spowodowały śmierć wielu ludzi, w tym również dzieci;
- Przeciwdziałanie przemytnikom ludzi, którzy z wykorzystywania osób uciekających przed wojną zrobili dochodowy biznes;
- Zapewnienie osobom szczególnie wrażliwym (ofiaram prześladowań, tortur i przemocy, jak również rodzinom z dziećmi, osobom starszym, chorym i niepełnosprawnym) legalnego wjazdu na teren Włoch z wizą humanitarną i możliwością ubiegania się o azyl
- Pozwolenie na wjazd do Włoch w sposób bezpieczny dla przyjmowanych oraz dla społeczeństwa, gdyż wizy z powodów humanitarnych wydawane są po wszystkich koniecznych kontrolach ze strony władz włoskich.

Korytarze humanitarne to efekt współpracy ekumenicznej katolików i protestantów - Wspólnota Sant'Egidio, Federacja Kościołów Ewangelickich oraz Kościół Waldensów i Metodystów postanowiły połączyć siły na rzecz zaawansowanego projektu humanitarnego.

W ramach korytarzy humanitarnych przewidywane jest przyjęcie do Włoch w przeciągu dwóch lat tysiąca uchodźców z Libanu (w większości uciekających przed wojną Syryjczyków), Maroka (dokąd trafia większość uciekinierów z krajów Afryki Subsaharyjskiej dotkniętych wojnami domowymi i szerzącą się przemocą) oraz z Etiopii (Erytrejczycy, Somalijczycy i Sudańczycy).

Inicjatywa jest w pełni finansowana ze środków organizacji, które ją zapoczątkowały, poprzez akcję „Osieć Promili” Kościoła Waldensów i inne formy fundraisingu. W żadnym stopniu nie obciąża więc budżetu państwa. Również koszty zakwaterowania uchodźców pokrywane są przez Wspólnotę Sant'Egidio, Federację Kościołów Ewangelickich w ramach projektu „Śródziemnomorska Nadzieja” i przez Kościół Waldensów poprzez Synodalną Komisję Diakonatu. Również inne stowarzyszenia, takie jak Wspólnota Papieża Jana XXIII, działająca do wielu miesięcy w Tel Abbas w Libanie, poprzez swoje hojne zaangażowanie ułatwiły realizację projektu.

Po przybyciu do Włoch uchodźcy nie tylko są witani w kraju, ale także otrzymują możliwość integracji społecznej i kulturowej poprzez naukę języka włoskiego, szkoły dla nieletnich i inne działania. Dostają także egzemplarz włoskiej konstytucji przetłumaczonej na ich języki.

Ze wszystkich powyższych powodów korytarze humanitarne proponowane są jako model do wdrażania przez kraje członkowskie Strefy Schengen, a nie tylko przez stowarzyszenia i jednostki.

Wybór uczestników projektu i przyznawanie wiz z przyczyn humanitarnych opiera się na następujących zasadach:

- Działania humanitarne skierowane są do osób w sytuacji szczególnie wrażliwej, niezależnie od ich pochodzenia religijnego czy etnicznego
- Organizacje prowadzące projekt przygotowują listę potencjalnych beneficjentów, opierając się na bezpośrednich kontaktach w krajach objętych projektem albo na podstawie raportów dostarczonych przez lokalnych partnerów (lokalne NGO, stowarzyszenia, organizacje międzynarodowe, kościoły i organizacje ekumeniczne itd.).
- Lista potencjalnych beneficjentów przekazywana jest włoskim władzom konsularnym w zaangażowanych krajach w celu kontroli przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
- Ostatecznie włoskie konsulaty w zaangażowanych krajach wydają wizy o ograniczonej ważności terytorialnej, zgodnie z art. 25 Kodeksu Wizowego, który daje krajom członkowskim prawo do wydawania wiz z przyczyn humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub zobowiązania międzynarodowe.

Organizacje, które zaproponowały państwu włoskiemu realizację projektu zobowiązane są do zapewnienia:

- Pomocy prawnej dla beneficjentów;
- Zakwaterowania i utrzymania beneficjentów przez zasadny okres;
- Wsparcia finansowego ich transportu do Włoch;
- Wsparcia procesu integracji we Włoszech.

W projekt zaangażowane są w pierwszej fazie Liban (ok. 600 uchodźców) i Maroko (150) oraz w drugiej fazie Etiopia (250 osób). Planowany jest przyjazd tysiąca osób w kresie 24 miesięcy. Po ewaluacji rezultatów przez komisję nadzorującą, rozważona będzie kontynuacja projektu.

W pierwszej grupie, która skorzystała z korytarzy humanitarnych, z Bejrutu do Rzymu przyleciało 29 lutego 93 uchodźców, w tym 41 nieletnich. Wcześniej z powodów zdrowotnych przybyła jedna, czteroosobowa rodzina. Pochodzą z różnych syryjskich miast, w tym z Homs, Aleppo, Hama, Damaszku i Tartous. W większości są to muzułmanie, część to chrześcijanie. Średnio trzy lata spędzili w małych, prowizorycznych obozach jak Tel Abbas na północy Libanu, blisko granicy z Syrią albo w innych tymczasowych miejscach pobytu. We Włoszech zamieszkają w różnych domach i ośrodkach w Rzymie oraz w Lazio, Emilii Romanii, Trentino i Piemoncie. 3 maja do Rzymu przyleciało kolejne 101 osób.